

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8Co/57/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7215215320
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hricová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7215215320.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Agnesy Hricovej a členov senátu JUDr. Moniky Géciovej, PhD. a Mgr. Miloša Greguša v právnej veci navrhovateľa Q. Q. nar. X.X.XXXX bývajúceho v J. na A. ulici č. X zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Tomáš Herman, s.r.o. so sídlom kancelárie v Košiciach na Bočnej ulici č. 10 proti oprávnenej dospeléj dcére navrhovateľa R. Q. nar. XX.X.XXXX bývajúcej v J. na N. ulici č. XX/XX zastúpenej advokátskou kanceláriou JUDr. Marcel Jurko, PhD., advokát, s.r.o., so sídlom kancelárie v Košiciach na Dominikánskom námestí č. 11 v konaní o zníženie výživného na plnoleté dieťa o odvolaní povinného proti rozsudku Okresného súdu Košice II č.k. 15C/330/2015-854 zo dňa 21.6.2021 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol návrh navrhovateľa zo dňa 21.5.2015 na zníženie jeho vyživovacej povinnosti voči oprávnenej zo sumy 120 Eur na sumu 40 Eur mesačne späťne od 1. mája 2015.

2. Zamietnutie návrhu odôvodnil tým, že na strane navrhovateľa neboli splnené podmienky pre zníženie výživného pre oprávnenú. Uviedol, že navrhovateľ bol v čase od 2.3.2013 do marca 2015 vedený na Úrade práce a nijakým spôsobom nepreukázal, že by si riadne hľadal zamestnanie. Potvrdenie z ÚPSVaR o tom, že spolupracoval nepreukazuje, že mal skutočnú snahu nájsť si zamestnanie. Z potvrdení živnostenského registra mal za preukázané, že v období od 9.3.2015 do 30.6.2016 a od 26.9.2017 do 30.6.2018 navrhovateľ vykonával podnikateľskú činnosť na baliace činnosti, a z predmetného živnostenského podnikania aj dosiahol zisk. Jeho podnikateľskú činnosť tak súd prvej inštancie vyhodnotil ako efektívnu. Z predmetnej podnikateľskej činnosti si navrhovateľ vždy uplatňoval paušálne výdavky (percentom zo zisku), ktoré nijako nevedel preukázať. Mal preukázané, že v roku 2015 jeho príjem zo živnosti bol 594,78 Eur mesačne. V roku 2016 bol jeho mesačný príjem 800,82 Eur, v roku 2017 to bolo 739,47 Eur a v roku 2018 (za 6 mesiacov podnikania) to bolo 250 Eur mesačne, ale už od februára 2018 mal aj príjem z pracovného pomeru v sume 568,80 Eur (spolu 818,80 Eur), kedy sa navrhovateľ zamestnal a jeho príjem presahoval príjem z obdobia, keď súd rozhodol o zvýšení jeho vyživovacej povinnosti. Jeho príjem za 03/2018 bol 697,66 Eur, za 04/2018 to bolo 798,45 Eur, za 05/2018 to bolo 993,51 Eur, za 06/2018 to bolo 898 Eur, za 07/2018 to bolo 903,83 Eur a za 08/2018 to bolo 825,24 Eur. Zároveň konštatoval, že navrhovateľ si neplnil riadne vyživovaciu povinnosť už od momentu, keď došlo k zvýšeniu výživného na sumu 120 Eur a to rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 27P/232/2012 zo dňa 21.3.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7Co/30/2014 zo dňa 28.8.2014, kedy súd od 1.9.2013 do budúca zvýšil výživné zo sumy 60 Eur na 120 eur mesačne vo vzťahu k oprávnenej. Z tohto dôvodu bolo vedené voči nemu aj exekučné konanie a bola podaná obžaloba pre trestný čin zanedbania povinnej výživy, pretože dlhoval

na výživnom oprávnenej za obdobie 11/2016 - 06/2018 sumu 2.400 Eur. Dĺžné výživné uhradil až dňa 9.2.2019. Poukázal aj na to, že navrhovateľ kúpil v roku 2017 motorové vozidlo za kúpnu cenu 500 Eur, na ktoré našiel finančné prostriedky, avšak vyživovaciu povinnosť voči plnoletej dcére si neplnil. K argumentácii navrhovateľa, že v dôsledku zlej finančnej situácie bol oddĺžený, súd prvej inštancie uviedol, že v zmysle § 166c písm. e) Zákona č. 7/2005 o konkurze a reštrukturalizácii, oddĺžením sú nedotknuté pohľadávky dieťaťa na výživné vrátane príslušenstva. K tomu, že navrhovateľovi pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť od 30.10.2017 z dôvodu narodenia dcéry C. uviedol, že ani táto skutočnosť nie je dôvodom na zníženie vyživovacej povinnosti z jeho strany, lebo plodenie detí nie je šport a zábava a že ďalšia vyživovacia povinnosť nemôže byť dôvodom sama o sebe na zníženie už existujúcej vyživovacej povinnosti. Na dôvody na ktoré poukazoval navrhovateľ, že sa s ním oprávnená nestretla viac ako 10 rokov neprihliadol ako na konanie v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko ani on neprejavil záujem o svoju dcéru, predovšetkým si neplnil voči nej ani základnú povinnosť a to platenie výživného, ktorá bola jeho zákonnou povinnosťou. Zdôraznil, že mesačné výživné 120 Eur (4 Eurá na deň) ani zďaleka nepokrýva výdavky oprávnenej, ktorá v tom čase už bola študentkou vysokej školy a jej mesačné náklady boli cca 447,96 Eur. Z oznámenie Prešovskej univerzity v Prešove zo dňa 28.5.2019 mal preukázané, že oprávnená poberala štipendium a to v čase do 30.6.2015, od 1.9.2015 do 30.6.2016, od 1.9.2016 do 30.6.2017 a od 1.9.2017 do 30.6.2018, pričom v novembri jej bolo priznané aj prospechové štipendium v sume 200 Eur. K argumentácii navrhovateľa, že toto priznané štipendium by malo byť tiež dôvodom na zníženie vyživovacej povinnosti súd prvej inštancie uviedol, že štipendium nemožno považovať za riadny príjem osoby oprávnenej z vyživovacej povinnosti a ani argumentácia navrhovateľa, že oprávnená si mohla privyrobiť brigádnickou činnosťou podľa jeho názoru neobstojí, nakoľko od nej nemožno spravodlivo žiadať, aby uspokojovala svoje odôvodnené potreby vlastnou prácou, ak bola študentkou riadneho denného štúdia, s tým, že prospechové štipendium je nenárokovateľné. Mal preukázané, že príjem matky oprávnenej K. Q. bol v rozhodnom období od 05/2015 - 08/2018 od 646,07 Eur do 712,63 Eur mesačne, pričom ona spontánne zabezpečovala základné potreby oprávnenej ako je bývanie, ošatenie a iné. Dodal, že v zmysle § 78 ods. 3 Zákona o rodine, súd vždy musí prihliadať na vývoj životných nákladov, ide o tzv. valorizačnú klauzulu, pričom je všeobecne známe, že od roku 2015 do 1.9.2018 (kedy bola súdom zrušená vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči oprávnenej) rástli ceny tovarov a služieb, preto sa aj zvýšili náklady oprávnenej. K argumentácii navrhovateľa, že oprávnená mohla cestovať vlakom a nemala by také náklady aké mala pri ceste autobusom, súd prvej inštancie uviedol, že to akú formu dopravy zvolila oprávnená na dochádzku na vysokú školu do Prešova, bolo výhradne na jej výbere, pričom tento výber aj odôvodnila tým, že vlaky často meškali. Napokon všetky výdavky, ktoré zdokladovala v rozhodujúcom období, t. j. bločky ňou predložené do 1.9.2018, kedy zanikla vyživovacia povinnosť navrhovateľa, považoval za bežné výdavky, nevyhnutné na bežný život, ako aj plnenie si povinností ako študentky vysokej školy (strava, cestovné, kopírovanie skrípt, zápisné a bežné hygienické výdavky, ošatenie). Od 1.5.2015 do 21.5.2015 súd prvej inštancie návrh navrhovateľa na zníženie výživného zamietol podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, pretože zmena výživného, okrem maloletého dieťaťa, je možná len na návrh, t. j. od podania návrhu. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 52 CMP.

3. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ z dôvodu, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a že nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Namietal, že súd prvej inštancie pri preukázateľne jeho nízkom príjme a preukázaných výdavkoch nesprávne postupoval, ak tieto skutočnosti nezohľadnil pri posudzovaní dôvodnosti návrhu na zníženie výživného v jednotlivých obdobiach. Mal za to, že preukázal, že nie vlastnou vinou prišiel o zamestnanie a ocitol sa na hranici chudoby. Nesúhlasí s tvrdením súdu prvej inštancie, že si sám zavinil svoju situáciu bezdôvodným rozviazaním pracovného pomeru u zamestnávateľa Crown Bevcan Slovakia, s.r.o., teda že pracovný pomer ukončil on. V skutočnosti dostal výpoveď. Zdôraznil, že nebol pasívny a aktívne sa snažil zamestnať sa, resp. nájsť si prácu, ktorá by bola náležite finančne ohodnotená, čo bolo aj v konaní preukázané. Skutočnosť, že mal vážne finančné problémy a návrh na zníženie výživného bol podaný dôvodne, potvrdzuje aj oddĺženie, ktoré bol nútený z dôvodu ťaživej finančnej situácie podstúpiť. Konštatoval, že oprávnená poukazovala na svoju údajnú zúfalú životnú situáciu. Toto však žiadnym spôsobom nepreukázala, práve naopak, listinnými dôkazmi o nákupoch drahej kozmetiky, oblečenia a iného preukázala, že jej životná

úroveň je vyššia ako jeho. Tvrdenie oprávnenej o jej kritickej životnej úrovni považuje za účelové. Navyiac oprávnená počas svojho štúdia poberala štipendium. Poukázal na to, že v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie na mnohých miestach je poukazované na jeho relatívne nízky príjem v kontraste jeho vysokých výdavkov, čo však nebolo premietnuté vo výrokovej časti napadnutého rozhodnutia. Podľa jeho názoru táto skutočnosť spôsobuje zmätočnosť a nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku. Nesúhlasí s tým, že nenastala zásadná zmena pomerov na jeho strane. Za podstatnú zmenu pomerov považuje narodenie dcéry C. dňa 30.10.2017, čiže vznikla mu nová vyživovacia povinnosť. Nesúhlasí ani s postupom súdu prvej inštancie, ak nezohľadnil skutočnosť, že oprávnená poberala štipendium. Zdôraznil, že v danom období mal zvýšené výdavky v tom, že jeho syn, mal. Q., nastupoval do prvého ročníka základnej školy v školskom roku 2015/2016, kde boli zvýšené náklady na školské potreby, poplatky do školy, oblečenie a iné, keďže sa jedná o dieťa, ktoré rastie, na rozdiel od oprávnenej, ktorá je dospelou ženou, má konfekčnú veľkosť oblečenia a obuvi. Zvýšené náklady v rozhodnom období mala aj mal. C., ktorá sa narodila v roku 2017. Nepriaznivý vývoj životných nákladov sa týkal aj jeho manželky J., ktorá bola od 6/2017 dlhodobo práceneschopná a mala zvýšené náklady na lieky. Bola jej priznaná čiastočná invalidita v roku 2019, čo taktiež zaťažilo jeho finančnú situáciu. Namietol právne posúdenie súdu prvej inštancie týkajúce sa uplatňovania paušálnych výdavkov, kde bolo konštatované, že on výdavky nijako nepreukázal. Zdôraznil, že princíp paušálnych výdavkov spočíva v skutočnosti, že podnikateľ pri uplatňovaní paušálnych výdavkov nevedie účtovníctvo a teda ani neeviduje výdavky, resp. dôkazy o svojich výdavkoch. Túto skutočnosť podľa jeho názoru vyhodnotil súd prvej inštancie nesprávne a nespravodlivo voči nemu, teda pochybil pri výpočte resp. hodnotení jeho príjmu. Mal za to, že súd prvej inštancie v jeho neprospech nesprávne vyhodnotil kúpu osobného motorového vozidla značky Volvo (rok výroby 2000) v hodnote 500 Eur. Predmetné motorové vozidlo musel kúpiť na odporúčanie lekára z dôvodu nepriaznivého stavu svojej manželky a jej rizikovému tehotenstvu. Finančné prostriedky na kúpu vozidla obdržal od svojej matky a v žiadnom prípade nemôže hovoriť o luxuse. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Oprávnená vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedla, že s napadnutým rozsudkom sa v celom rozsahu stotožňuje. Súd prvej inštancie podrobne, presvedčivo a vyčerpávajúco zdôvodnil svoje rozhodnutie vo veci samej, pričom toto vychádza zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil.

5. Ďalšie vyjadrenia podané neboli.

6. Konania vo veciach výživného plnoletých osôb sa prejednávajú a rozhodujú podľa Zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (CMP).

7. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (CSP), ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Podľa § 34 CMP, ustanovenia Civilného sporového poriadku o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany a koncentrácii konania sa v konaniach podľa tohto zákona nepoužijú. Ustanovenia Civilného sporového poriadku o zázname procesných úkonov technickým zariadením určeným na zaznamenávanie zvuku sa v konaniach vykonávaných notármi ako súdnymi komisármi nepoužijú.

9. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery.

10. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

11. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z § 66 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a

contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že súd prvej inštancie riadne zistil skutočný stav veci, ktorý posúdil podľa správnych ustanovení Zákona o rodine, v súlade s § 191 CSP vyhodnotil dôkazy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci konania, v dôsledku čoho je odôvodnenie napadnutého rozsudku presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje. Konajúci súd sa vysporiadal s námietkami navrhovateľa uplatnenými v odvolaní, ktoré tvorili jeho obranu už v priebehu konania na súde prvej inštancie a navrhovateľ ani v priebehu odvolacieho konania neuviedol žiadne relevantné skutočnosti majúce za následok iné rozhodnutie o výživnom.

13. K odvolacej argumentácii navrhovateľa odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie správne aplikoval § 78 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého dohody a súdne rozhodnutia možno zmeniť, ak sa menia pomery. V takom prípade je potrebné prihliadnuť na všetky okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného. Pri rozhodovaní o zmene výživného treba porovnať okolnosti dôležité pre určovanie výživného tak v čase skoršieho, ako aj nového rozhodovania, a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania. Zmena pomerov môže byť odôvodnená buď subjektívne - okolnosťami na strane povinného, resp. okolnosťami na strane oprávneného alebo objektívne - vývojom životných nákladov. Na strane povinného môže byť takouto zmenou strata zamestnania, dlhodobá práceneschopnosť, vznik novej vyživovacej povinnosti, zhoršenie majetkových pomerov a pod. Na strane oprávneného sú takými okolnosťami napr. nadobudnutie čiastočnej alebo úplnej schopnosti živiť sa sám, zmena potrieb, zmena majetkových pomerov a pod. Až v prípade, ak má súd preukázané, že sa pomery účastníkov zmenili, môže rozhodnúť o zmene výšky vyživovacej povinnosti. V tomto prípade vyživovacia povinnosť navrhovateľa bola naposledy určená rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 27P/232/2012 zo dňa 21.3.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7Co/30/2014 zo dňa 28.8.2014, kedy súd od 1.9.2013 do budúca zvýšil výživné zo sumy 60 Eur na 120 Eur mesačne. V tom čase mala oprávnená 21 rokov. Bola študentkou Filozofickej fakulty Prešovskej univerzity (od 3.9.2013 do 31.8.2018). Štipendium poberala od 1.10.2013 do 30.6.2014 v sume 135 Eur mesačne, od 1.10.2014 do 30.6.2015 v sume 125 Eur mesačne, od 1.9.2015 do 30.6.2016 v sume 160 Eur mesačne, od 1.9.2016 do 30.6.2017 v sume 117 Eur mesačne, od 1.9.2017 do 30.6.2018 v sume 75 Eur mesačne. Od novembra 2017 jej bolo priznané prospechové štipendium v sume 200 Eur mesačne. Z uvedeného vyplýva, že od predchádzajúceho súdneho rozhodnutia v tomto smere u oprávnenej k podstatnej zmene nedošlo, študentkou vysokej školy bola a štipendium poberala už v čase predchádzajúceho rozhodnutia. Vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči oprávnenej bola zrušená odo dňa 1.9.2018 rozsudkom Okresného súdu Košice II č.k. 19Pc/57/2018-27 zo dňa 18.9.2018. Čo sa týka zmeny pomerov navrhovateľa, pri predchádzajúcej úprave súd vychádzal z jeho príjmu 687,23 Eur mesačne, ktorý dosahoval pred ukončením pracovného pomeru u bývalého zamestnávateľa Valcovňa profilov, a.s., kde bol dlhodobo zamestnaný od 17.2.2003. Bolo zohľadnené, že mu pribudla vyživovacia povinnosť k mal. Q., nar. 1.7.2009 a že jeho manželka od 1.11.2011 podniká. Bolo konštatované, že aj keď bol od 19.1.2012 povinný nezamestnaný, súd v tom čase zo skutkového stavu vyvodil záver, že uvedené si zavinil sám bezdôvodným rozviazaním pracovného pomeru a u ďalšieho zamestnávateľa Crown Bevcan Slovakia s.r.o., ktorý s ním ukončili pracovný pomer v skúšobnej dobe. Súd teda vychádzal pri určení výšky výživného z príjmu, ktorý by bol povinný dosahovať, ak by pracovný pomer neukončil. V tomto konaní bolo zistené, že v období od 9.3.2015 do 30.6.2016 a od 26.9.2017 do 30.6.2018 navrhovateľ vykonával podnikateľskú činnosť na baliace činnosti, a z predmetného živnostenského podnikania aj dosiahol zisk. Bolo preukázané, že v roku 2015 jeho príjem zo živnosti bol 594,78 Eur mesačne. V roku 2016 bol jeho mesačný príjem 800,82 Eur, v roku 2017 to bolo 739,47 Eur a v roku 2018 (za 6 mesiacov podnikania) to bolo 250 Eur mesačne, ale už od februára 2018 mal aj príjem z pracovného pomeru v sume 568,80 Eur (spolu 818,80 Eur), kedy sa navrhovateľ zamestnal. Jeho príjem za 03/2018 bol 697,66 Eur, za 04/2018 to bolo 798,45 Eur, za 05/2018 to bolo 993,51 Eur, za 06/2018 to bolo 898 Eur, za 07/2018 to bolo 903,83 Eur a za 08/2018 to bolo 825,24 Eur. Z uvedeného je zrejmé, že ak súd pri predchádzajúcej úprave výživného vychádzal z jeho príjmu 687,23 Eur mesačne, tak v tomto posudzovanom období sa jeho príjem zvýšil. Jeho manželka mala v danom období príjem z podnikateľskej činnosti, resp. zo mzdy, či zo sociálnych dávok. Voči nej vyživovacia povinnosť určenú nemal. V posudzovanom období sa mu zvýšili náklady na mal. syna Q., ktorý v školskom roku 2015/2016 nastúpil do prvého ročníka základnej školy a pribudla mu ďalšia vyživovacia povinnosť od 30.10.2017 z dôvodu narodenia dcéry C.. Tieto náklady však je potrebné posudzovať tak, že sú spoločné s jeho manželkou. Naviac odvolací súd uvádza, že skutočnosť, že sa navrhovateľ s manželkou rozhodli mať ďalšie dieťa (mal. C.), bolo ich slobodným rozhodnutím. Vedeli v akej ekonomickej situácii sa nachádzajú, aké vyživovacie povinnosti majú a ako ich zvládajú.

Táto skutočnosť preto rozhodne nemôže byť na ujmu oprávnenej, keďže každý rodič je povinný plne rešpektovať vyživovaciu povinnosť a svoje výdavky usmerniť tak, aby plnenie vyživovacej povinnosti nebolo ohrozené. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že zákon o rodine kogentne upravuje právo dieťaťa na výživu a každá povinná osoba musí vždy, aj keď na úkor svojho minima zabezpečiť jeho výživu (porovnaj II. ÚS 110/2015). Posúdením vyššie uvedeného skutočného stavu odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie dospel k správne záveru, že od predchádzajúcej úpravy výživného nedošlo k takej podstatnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného od navrhovateľa pre oprávnenú zo sumy 120 Eur (4 Eurá denne) mesačne na sumu 40 Eur mesačne (1,33 Eura denne), pričom je zrejmé, že už suma 120 Eur mesačne reálne nemôže postačovať na pokrytie nákladov dieťaťa študujúceho na vysokej škole. Aj z toho dôvodu bolo oprávnenej poskytnuté sociálne štipendium a od novembra 2017 prospeschové štipendium v sume 200 Eur mesačne, ktoré jej bolo poskytnuté za jej usilovný prístup k štúdiu.

14. Čo sa týka odvolacej námietky navrhovateľa, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil vec, odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav a dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho však interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. V civilnom mimosporovom konaní súd zisťuje skutočný stav veci (§ 35 CMP). V tomto prípade súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav, použil správne ustanovenia Zákona o rodine a správne ich aplikoval na zistený skutočný stav. Aj keď súd prvej inštancie nesprávne posúdil, že narodenie dieťaťa nie je zmenou pomerov, pričom túto skutočnosť je potrebné považovať za subjektívnu zmenu pomerov, v danom prípade však z vykonaného dokazovania vyplynulo, že táto subjektívna zmena pomerov na strane navrhovateľa nemala za následok iné rozhodnutie vo veci.

15. K uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. g) CSP, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené odvolací súd uvádza, že ust. § 34 CMP v tomto konaní tento odvolací dôvod priamo zo zákona vylučuje.

16. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny a pretože sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia podľa § 387 ods. 2 CSP, sa v odôvodnení obmedzil iba na skonštatovanie správnosti napadnutého rozhodnutia a na zdôraznenie správnosti rozhodnutia doplnil ďalšie dôvody.

17. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 vety druhej CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).